

Dosarul nr. 2ra-915/2022
2-19103464-01-2ra-30062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Brăgaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, I. Dutca, A. Malii)

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marcel Scutari,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea
pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației de Coproprietari în Condominiu
nr. 117 din mun. Chișinău împotriva lui Marcel Scutari și Ilonei Scutari cu privire la
încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice și,
acțiunea reconvențională depusă de Marcel Scutari și Ilona Scutari împotriva
Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.
117 din mun. Chișinău cu privire la anularea facturilor de plată pentru energia termică,
obligarea de a nu emite facturi în viitor,
împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 12 iunie 2020, SA „Termoelectrica” în interesele ACC nr. 117 din mun.
Chișinău a depus acțiune oblică cu valoarea redusă împotriva lui Marcel Scutari și
Ilonei Scutari cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei
termice în mărime de 6714,56 de lei, acumulată până în luna aprilie 2019, pentru
apartamentul nr. xxxx și a taxei de stat în mărime de 270 lei.

În motivarea acțiunii, SA „Termoelectrica”, în interesele ACC nr. 117 din mun.
Chișinău, a indicat că potrivit contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă
caldă nr. 117 din 18 iulie 2002, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire
– SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al
S.A. „Termocom” în procedura falimentului) și ACC nr. 117 din mun. Chișinău,
ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice
furnizate.

Reclamantul a menționat că din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 15 mai 2019 datoria pentru consumul de energie termică constituie suma de 226 046,91 de lei.

În urma consumului de energie termică, ACC nr. 117 din mun. Chișinău a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți locatarii blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite.

Reclamantul a notat că, în caz de neachitare de către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, ACC nr. 117 din mun. Chișinău este în drept și obligat să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către subconsumatori.

ACC nr. 117 din mun. Chișinău nu a acționat în judecată consumatorii care au admis restanțe la plată, inclusiv nu a acționat în judecată pârâții Scutari Marcel Alexei și Scutari Ilona Ion pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 6714,56 de lei acumulată până în luna aprilie 2019, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

În consecință, ACC nr. 117 din mun. Chișinău a omis exercitarea drepturilor sale, fapt care îl pune în imposibilitate de a se achita pe creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, devenind de fapt debitor, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

Cu referire la încasarea datoriei de la pârâți, SA „Termoelectrica” stabilește că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietari ai apartamentului nr. xxxx, sunt înregistrați pârâții Scutari Marcel Alexei și Scutari Ilona Ion.

Astfel, în baza contului personal deschis la ACC nr. 117 din mun. Chișinău pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Conform informației privind situația despre achitarea pentru energia termică pârâții, domiciliați în apartamentul nr. xxxx, până în luna aprilie 2019 au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 6 714,56 de lei.

Prin încheierea din 30 iulie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele ACC nr. 117 din mun. Chișinău, împotriva lui Marcel Scutari și Ilonei Scutari cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice, în conformitate cu art. 171 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Prin decizia din 05 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost casată integral încheierea din 30 iulie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și restituită cauza spre rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Centru la etapa de primire a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru a fost dispusă examinarea acțiunii oblice cu valoarea redusă depusă de „Termoelectrica” în interesele ACC nr. 117 împotriva lui Marcel Scutari și Ilonei Scutari cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice, în ordine generală, în procedură contencioasă.

La 21 ianuarie 2020, Scutari Marcel și Scutari Ilona au depus acțiunea reconvențională împotriva SA „Termoelectrica”, ACC nr. 117 din mun. Chișinău cu privire la anularea facturilor de plată pentru energia termică emise pentru apartamentul nr. xxxx, pentru perioada 25 octombrie 2002 - până în prezent, în sumă de 6714,56 lei, obligarea pârâților de a nu mai emite pe viitor facturi de plată pentru energia termică pentru apartamentul nr. xxxx.

În motivarea acțiunii reconvenționale Scutari Marcel și Scutari Ilona au menționat că la procurarea apartamentului erau datorii pentru toate serviciile comunale (încălzire, apă potabilă, gaz ș.a.), pe care pârâții le-au acceptat cu condiția achitării lor ulterioare, deoarece aveau la întreținere un copil mic, respectiv în perioada a. 2000-2001, au fost nevoiți să încălzească pe perioada rece a anului cu reșouri electrice, deoarece încălzirea centralizată avea defecțiuni și era frig.

Reclamanții susțin că aceste fapte i-au determinat să instaleze în acest apartament încălzire autonomă, iar la 22 octombrie 2002 au fost finisate lucrările de bransament total de la sistemul centralizat de încălzire SA „Termoelectrica” a apartamentului nr. xxxx, cu schimbarea țevilor care tranzitează apartamentul de la tavan, până în subsolul blocului locativ, termoizolarea lor și includerea în perete, fapt confirmat prin actul de inspectare întocmit de comisia de administrare a ACC nr.117 din mun. Chișinău.

Reclamanții au invocat că la 22 noiembrie 2002, prin scrisoarea nr. 5346, ACC nr. 117 din mun. Chișinău a solicitat de la SA „Termocom” modificarea contractului nr. 117, încheiat la 18 iulie 2002 de livrare a energiei termice blocului locativ din bd. Dacia, nr. 49/2, mun. Chișinău, în legătură cu debransarea totală de la sistemul de încălzire centralizat a apartamentului nr. 74 și instalarea sistemului autonom.

Prin modificarea la contractul nr. 117 pentru folosirea energiei termice din 18 iulie 2002, întocmită în două exemplare și care sunt parte indispensabilă a contractului, punctul nr. 3 indică „încetarea decontărilor reciproce pentru obiectele - apartamentul nr. xx, blocul locativ xxxx”, iar punctul nr. 4 din aceeași modificare, indică „schimbarea sarcinii la agentul termic în legătură cu instalarea sistemului autonom”.

Reclamanții susțin că au achitat toate datoriile existente pentru energia termică și nu au nici o datorie în acest sens, precum și la celelalte servicii, fapt confirmat prin certificatul nr. 16 din 18 mai 2006, eliberat de către președintele și contabilul ACC nr. 117 din mun. Chișinău.

Mai mult, reclamanții au indicat că nu au încheiat nici un contract de livrare a energiei termice cu furnizorul SA „Termoelectrica” și nici cu ACC nr. 117 din mun. Chișinău.

Menționează că, apartamentul nr. xxxx este proprietatea lor privată neavând atribuții la fondul public de locuințe, care ar fi gestionat de către o întreprindere publică. Nu există careva relații juridice între Scutari Marel și Scutari Ilona, în calitate de proprietari și SA „Termoelectrica” și ACC nr. 117 din mun. Chișinău, în sensul pct. 8 și 8¹ al Anexei 7 a Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Prin hotărârea din 02 noiembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” în interesele ACC nr. 117 din mun. Chișinău împotriva lui Scutari Marcel și Scutari Ilona cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice și cheltuielilor de judecată.

S-a încasat în mod solidar de la Scutari Marcel și Scutari Ilona în beneficiul ACC nr. 117 mun. Chișinău datoria pentru consumul energiei termice acumulată pînă în luna aprilie 2019 în sumă de 6 714,56 de lei.

S-a încasat de la în mod solidar de la de la Scutari Marcel și Scutari Ilona în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor judiciare formate din taxa de stat în mărime de 270 lei.

S-a respins acțiunea reconvențională intentată de Scutari Marcel și Scutari Ilona împotriva SA „Termoelectrica” și ACC nr. 117 mun. Chișinău privind anularea facturilor de plată pentru energia termică și obligarea de a nu emite pe viitor aceste facturi, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 noiembrie 2020, Scutari Marcel a depus apel nemotivat, iar la 07 mai 2021, în interiorul termenului acordat de instanța de apel prin încheierea din 11 februarie 2021, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 02 noiembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii reconvenționale și respingerea acțiunii inițiale, sau după caz remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată, încasarea de la SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Scutari Marcel și Ilonei Scutari a taxei de stat în cuantum de 377,14 de lei.

Prin decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Marcel Scutari și a fost menținută hotărârea din 02 noiembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că potrivit contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 117 din 11 iulie 2002 încheiat între SA „Termocom”, în calitate de furnizor, și ACC nr. 117 din mun. Chișinău, în calitate de consumator, furnizorul livrează energie termică în apă caldă consumatorului pînă la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță, iar ultimul achită serviciile prestate.

Conform extrasului din Registrul bunurilor imobile IP „Agenția Servicii Publice”, apartamentul nr. xxxx, din data de 01.02.2001 aparține cu drept de proprietate pârâților Scutari Marcel și Scutari Ilona.

Cu referire la prevederile art. 51 alin. (1) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, în coroborare cu actele cauzei, instanța de apel a menționat că conform informației furnizate de Î.M. „Infocom” și S.R.L. „Infobon” despre achitarea serviciilor locativ-comunale pentru apartamentul nr. xxxx suma datoriilor pentru energia termică constituie 6714,56 de lei, acumulată pînă în luna aprilie 2019.

Astfel, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina proprietarilor/locatarilor apartamentului nr. xxxx, Scutari Marcel și Scutari Ilona, care au neglijat obligațiile de plată, în pofida faptului că au fost înștiințat prin intermediul facturilor de plată despre riscul de a fi acțiionați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Instanța de apel a constatat că prin actul de confirmare a debransării apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire din data de 22 octombrie 2002, se confirmă că apartamentul nr. xxxx, care aparține cu drept de proprietate lui Scutari Marcel și Ilonei Scutari, este situat în bloc locativ multietajat, care este dotat cu subsol și locuri de uz comun.

Așadar, având în vedere că apartamentul nr. xxxx dispune de subsol, și coloanele de încălzire tranzitorii, circumstanțe care cad sub incidența Anexei nr.7 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond în partea încasării în mod solidar de la Scutari Marcel și Ilona Scutari a sumei de 6714,56 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică livrată, acumulată până în luna aprilie 2019. Or, obligația de plată pentru apartamentele deconectate de la sistemul centralizat de încălzire este instituită de pct. 8 și pct.8¹ din Anexă nr.7 din Regulamentul menționat, nu doar din considerentul schimbului de energie termică între coloanele tranzitorii și interiorul apartamentului de tranzit, ci ca urmare a schimbului general de energie termică în interiorul blocului locativ în contextul condominiului instituit în natură prin însăși esența blocului locativ cu mai multe apartamente.

Instanța de apel a respins ca nefondate argumentele apelantului referitoare la faptul că instanța de fond eronat a concluzionat că la caz există temeiuri legale pentru calcularea plății pentru încălzire în mărime de 10 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, deoarece sarcina probării calculării eronate a datoriei pentru consumul energiei termice aparține apelantului or, toate afirmațiile și solicitările apelantului nu sunt confirmate prin prezentarea probelor admisibile și pertinente. Mai mult, apelantul nu a prezentat instanței de apel careva probe despre contestarea facturilor lunare de livrare a energiei termice de SA „Termoelectrica”, s-au metoda de calculare a datoriei acumulate în sumă de 6714,56 de lei.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul apelantului privind calitatea prescrisă a pretențiilor pe motiv că excepția de tardivitate poate fi invocată și examinată doar în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri.

La 09 iunie 2022, Marcel Scutari a declarat recurs împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate și a hotărârii din 02 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii reconvenționale și respingere a acțiunii inițiale, încasarea de la SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Scutari Marcel și Ilonei Scutari a taxei de stat în cuantum de 629,14 lei.

În motivarea recursului Marcel Scutari a invocat că decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău deja a fost executată, cu implicarea executorului judecătoresc

Romaliischi Maxim, care a aplicat sechestrul pe toate bunurile deținute și a extras din cont suma de 6714,56 lei cu titlu de datorie și suma de 270 lei taxa de stat, fiind transferate către SA „Termoelectrica”.

Cu toate acestea, recurentul și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată, menționând că deși a solicitat aplicarea prevederilor art. 391 din Codul civil privind termenul general de prescripție extinctivă, instanțele au ignorat această solicitare or, SA „Termoelectrica” a înaintat acțiunea la 12 iunie 2019 și instanța urma să satisfacă acțiunea pentru perioada ultimilor trei ani, adică 12.06.2016-12.06.2019.

Recurentul susține că ultima achitare pentru consumul energiei termice prestate de SA „Termoelectrica” a fost efectuată la 25 octombrie 2002 în sumă de 4686,59 lei potrivit chitanței nr. 2192220 eliberate de ÎM „Infocom” (f.d. 83), iar de atunci nu a mai consumat nimic din energia termică prestată de SA „Termoelectrica”, nici nu a efectuate careva plăți, deoarece a fost instalată încălzire autonomă în apartamentul nr. 74.

Recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat greșit modificările contractului nr. 117 din 18.07.2002 de livrare a energiei termice încheiat între „Termoelectrica” SA și ACC nr. 117 din mun. Chișinău. Mai mult, modificarea la contract a fost întocmită la finele anului 2002, mai exact după datele indicate la rubricile „furnizor” și „consumator”, fiind indicată data de 26.12.2002 și respectiv 16.01.2003, ulterior adoptării Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 și a Anexei nr. 7 a Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Recurentul a făcut trimitere la Hotărârea nr. 4 din 3 martie 2020 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării și din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, prin care au fost declarate neconstituționale punctele 8, 8¹, 8², 8³, 8⁴ și 8⁶ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

La 30 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Marcel Scutari, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.109).

Prin referința depusă la 27 iulie 2022, SA „Termoelectrica” a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Marcel Scutari (f.d.112-113).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 decembrie 2021. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 09 martie 2022, însă date despre recepționare acesteia lipsesc (f.d. 192).

Tot din actele cauzei rezultă că la 04 mai 2022, Marcel Scutari a luat cunoștință de materialele cauzei, declarând că a luat cunoștință și cu decizia motivată contestată (f.d.198).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Marcel Scutari, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 09 iunie 2022 împotriva deciziei 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230).

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Marcel Scutari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Marcel Scutari.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh